

Skarga wniesiona w dniu 3 marca 2017 r. – Kakol/Komisja**(Sprawa T-137/17)**

(2017/C 144/70)

Język postępowania: francuski

Strony*Strona skarżąca:* Danuta Kakol (Luksemburg, Luksemburg) (przedstawiciele: adwokat R. Duta)*Strona pozwana:* Komisja Europejska**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji komisji konkursowej z dnia 25 listopada 2016 r. i z dnia 2 maja 2016 r., w drodze których kandydatura skarżącej wstępnie zakwalifikowanej do udziału w konkursie EPSO/AD/177/10-AUDIT2013-Administratorzy-AD5 została odrzucona;
- zasądzenie od pozwanej kwoty w wysokości 5000 EUR lub innej, nawet wyższej, do ustalenia przez Sąd *ex aequo et bono*, celem odszkodowania za to, że kandydatura skarżącej została rozpatrzona w uwłaczający jej sposób;
- zarządzenie wszelkich środków wynikających z przepisów prawa;
- obciążenie pozwanej całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga ma w istocie na celu zakwestionowanie decyzji z dnia 25 listopada 2016 r. i z dnia 2 maja 2016 r., w drodze których kandydatura skarżącej w konkursie EPSO/AD/177/10-AUDIT2013-Administratorzy-AD5 została odrzucona z uwagi na niespełnienie warunków dopuszczalności dotyczących wymaganego wykształcenia.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący braku delegacji uprawnień dokonanej przez komisję konkursową w odniesieniu do decyzji z dnia 2 maja 2016 r.
 - W związku z powyższym strona skarżąca twierdzi, że liczne informacje wskazują na to, iż nie jest możliwe, że decyzja z dnia 2 maja 2016 r. została wydana przez komisję konkursową.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia zasad uzasadnionych oczekiwań, pewności prawa i estoppel.
 - Skarżąca twierdzi, że administracja udzieliła konkretnych zapewnień w ramach konkursu, w którym skarżąca wcześniej brała udział, tj. konkursu EPSO/AD/172/09, mającego takie same warunki dopuszczalności jak konkurs EPSO/AD/177/10. W ramach konkursu EPSO/AD/172/09 komisja konkursowa uznała, że skarżąca spełnia wymagane warunki związane z doświadczeniem czy wykształceniem zawodowym.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia zasad równego traktowania i zakazu dyskryminacji.

4. Zarzut czwarty dotyczący istnienia w rozpatrywanej sprawie oczywistego błędu w ocenie.
- Wobec powyższego skarżąca twierdzi, iż z dyplomów przedłożonych w rozpatrywanej sprawie wynika, że ma ona wykształcenie wyższe odpowiadające pełnemu cyklowi co najmniej trzyletnich studiów, potwierdzone dyplomem powiązany z charakterem obowiązków, dla których został ogłoszony konkurs.
5. Zarzut piąty dotyczący nadużycia władzy oraz braku proporcjonalności.
- Strona skarżąca twierdzi wobec powyższego, że oczywiste jest, iż kandydatura skarżącej nie została odrzucona w oparciu o względy związane z jej kwalifikacjami oraz uzyskanymi dyplomami, ale w oparciu o kwestię polityki ogólnej, niezależnej od celów rekrutacji.

Skarga wniesiona w dniu 7 marca 2017 r. – Mylene Troszczynski/Parlament

(Sprawa T-148/17)

(2017/C 144/71)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Mylene Troszczynski (Noyon, Francja) (przedstawiciel: adwokat M. Ceccaldi)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji kwestorów Parlamentu Europejskiego z dnia 6 stycznia 2017 r., w zakresie w jakim utrzymuje w mocy decyzję sekretarza generalnego z dnia 23 czerwca 2016 r. dotyczącą odzyskania kwoty w wysokości 56 554 EUR od Mylène Troszczynski;
- stwierdzenie nieważności decyzji sekretarza generalnego Parlamentu Europejskiego z dnia 23 czerwca 2016 r., wydanej na podstawie art. 33, 43, 62, 67 i 68 decyzji Prezydium Parlamentu Europejskiego 2009/C 159/01 z dnia 19 maja i 9 lipca 2008 r. i „dotyczącej przepisów wykonawczych do statutu posła do Parlamentu Europejskiego” ze zmianami, która to decyzja sekretarza generalnego stwierdza istnienie długu po stronie skarżącej w wysokości 56 554,00 EUR z tytułu nienależnie wypłaconych kwot w ramach zatrudniania asystentów parlamentarnych i uzasadnia jej windykację oraz zobowiązuje właściwego zarządzającego we współpracy z księgowym instytucji do przeprowadzenia windykacji na podstawie art. 68 przepisów wykonawczych i art. 78, 79 i 80 regulaminu finansowego;
- stwierdzenie nieważności noty debetowej nr 2016-888, nieopatrzonej datą, informującej skarżącą, że po jej stronie został stwierdzony dług, zgodnie z decyzją sekretarza generalnego z dnia 23 czerwca 2016 r. – *windykacja nienależnie wypłaconych kwot z tytułu zatrudniania asystentów parlamentarnych – zastosowanie art. 68 MAS i art. 78, 79 i 80 rozporządzenia finansowego*;
- stwierdzenie nieważności noty debetowej z dnia 29 czerwca 2016 r.;
- obciążenie Parlamentu Europejskiego całością kosztów postępowania;
- zasądzenie od Parlamentu Europejskiego na rzecz Mylène Troszczynski, tytułem zwrotu kosztów podlegających zwrotowi, kwoty 50 000 EUR.